

верситетските власти би тръбвало да се погрижатъ най-напредъ за по-скорошно временно, а сега и за окончателно заемане катедрите по отдълните литератури (классическите, французка, английска, немска, италианска), ако не искатъ да падне върху тяхъ справедливият укоръ, че не сѫ били достатъчно пръдвидливи и съобразителни да запазятъ най-пръките интереси на науката и на стотини младежи, които си губятъ златното време да очакватъ познания, каквито Училището обещава, а не дава. Ний не можемъ да одобrimъ ни тонътъ, ни цѣлото съдържание на протеста, който студентите сѫ подали на Академическия Съвѣтъ прѣзъ юни т. г. (гл. в. „День“, отъ юли т. г.), но кой може да откаже, че ученици и студенти захващатъ да уреждатъ училищата всѣки пътъ, когато ония, чието право и дългъ е това уреждане, сѫ принебрѣгнали своите задължения...

1906, октомврий.